

Sygn. akt VI K 437/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach Wydział VI Karny Zamiejscowy w P.

w składzie

Sędzia SR Katarzyna Grabałowska

Protokolant Monika Kot

w obecności Prokuratora Barbara Wilmowicz

po rozpoznaniu dnia 17 marca 2016 roku sprawy B. W.

syna J., H. z domu P.

urodzonego (...) w B.

oskarżonego o to, że w dniu 07 czerwca 2015r. w P. na drodze (...) prowadził samochód marki V. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości co potwierdziło badanie z wynikiem 0,34 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o przestępstwo z art.178a §1 kk

orzeka

- 1. oskarżonego B. W. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej przy przyjęciu, że kierował samochodem marki V. (...) o nr rej. (...), a wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 178 a §1 kk i za to na mocy art. 178 a § 1 kk wymierza mu karę grzywny w rozmiarze 100 (stu) stawek dziennych, ustalając na mocy art. 33 § 3 kk wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;**
- 2. na mocy art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;**
- 3. na mocy art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;**
- 4. na mocy art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym okres rzeczywistego stosowania zakazu od dnia 7 czerwca 2015 roku;**
- 5. zasądza na mocy art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) i art. 627 kpk od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 200 (dwieście) złotych tytułem opłaty i obciąża go wydatkami postępowania w kwocie 441,44 (czteryście czterdzieści jeden złotych, 44/100) złotych.**

Sygn. akt VI K 437/15

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 17 marca 2016 roku

Na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. W. w dniach z 6-7 czerwca 2015 roku na przyjęciu organizowanym z okazji rocznicy matury spożywał alkohol. Rano w dniu 7 czerwca 2015 roku wszedł jako kierowca do samochodu marki V. (...) o nr rej. (...). Około godziny 09.26 został zatrzymany do kontroli drogowej w rejonie skrzyżowania DW 911 i ul. (...) przez pełniącego służbę funkcjonariusza Policji sierżanta D. B. i sierżanta sztabowego P. Ż.. Zatrzymanego poddano badaniu stanu trzeźwości przy pomocy urządzenia (...). W związku z pozytywnym wynikiem oskarżonego poddano badaniu na urządzeniu A. Sensor (...) z wynikiem: I badanie – 0,34 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu o godzinie 09.28, II badanie – 0,37 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu o godzinie 09.44. Następnie przeprowadzono badanie urządzeniem typu Alkometr A.2.0/04 z wynikami I badanie – 0,60 promila alkoholu we krwi o godzinie 10.59, II badanie – 0,53 promila alkoholu we krwi o godzinie 11.01.

Ustalenia faktyczne poczyniono na podstawie: wyjaśnień oskarżonego (k. 13, 53 akt), zeznań świadka Ł. L. (k. 53-54 akt) oraz dokumentów w postaci: protokołu badania (k. 2, 3 akt), karty karnej (k. 17 akt), opinii (k.83-87 akt)

Oskarżony B. W. lat 61, wykształcenie wyższe, fizyk, prowadzi działalność gospodarczą i uzyskuje dochód w kwocie ok. 5.000 zł, nie karany, nie leczony psychiatrycznie, odwykowo, neurologicznie (k.13,17 akt).

Oskarżony zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i słuchany na rozprawie przyznał się do popełnienia zarzucanego. Wyjaśnił, że nie zdawał sobie sprawy, że w dniu w którym zatrzymała go policja był jeszcze pod wpływem alkoholu gdyż wypił dwa piwa pomiędzy 01.00 a 01.30. Dodał, że leki które musi stosować mają wpływ na metabolizm jego organizmu (k.7, 53 akt).

Sąd zważył co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie korespondującym z ustalonym wyżej stanem faktycznym, tj. w zakresie okoliczności zatrzymania i przeprowadzenia kontroli przez funkcjonariuszy Policji oraz wyniku badania na zawartość alkoholu. W tym zakresie są one zgodne z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, wspólnie tworząc spójną i logiczną całość.

Na przymiot wiarygodności nie zasługują natomiast jej wyjaśnienia odnośnie wpływu zażywanych przez niego leków na spowolnienie procesów trawienia i wchłaniania alkoholu w organizmie oraz ilości spożytego alkoholu. Mianowicie z opinii biegłego wynika, że użycie przez oskarżonego wskazanych przez niego leków nie mogło spowolnić procesu trawienia i wchłaniania alkoholu w organizmie – wiedzy medycznej wynika bowiem brak interakcji wymienionych leków z alkoholem. Oskarżony twierdził, że w dniu w którym został zatrzymany pomiędzy godziną 1.00 a 1.30 wypił jedynie dwa piwa. Przy podanej przez oskarżonego ilości alkoholu wręcz niemożliwe jest uzyskanie wyniku 0,34 mg/l w wydychanym powietrzu. Nadto badanie wykazało, że drugi wynik był wyższy od pierwszego co czyni wyjaśnienia oskarżonego niewiarygodnymi. Należy nadto podkreślić, że oskarżony na żadnym etapie postępowania nie kwestionował wyników badań. Zatem jej wyjaśnienia w tym zakresie stanowią tylko i wyłącznie przyjętą przez niego linię obrony, mającą na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej za popełnione przestępstwo.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na zeznaniach świadka D. B. – funkcjonariusza Policji przeprowadzającego w dniu zdarzenia kontrolę drogową z udziałem oskarżonego. Przedmiotowe zeznania ocenione zostały w całości jako wiarygodne, gdyż są logiczne, zgodne z doświadczeniem życiowym i znajdują potwierdzenie w zgromadzonej w sprawie dokumentacji oraz wyjaśnieniach oskarżonego. Zeznania świadka potwierdzają, że w miejscu i czasie opisanym w zarzucie aktu oskarżenia miała miejsce kontrola drogowa kierującego pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...), którym okazał się być B. W.. Potwierdzają również, że podczas kontroli oskarżony poddany został badaniom na zawartość alkoholu z wynikami wskazanymi w protokole badania i wyniki te nie były przez niego kwestionowane.

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty dołączone do akt sprawy albowiem zostały one rzetelnie sporządzone przez uprawnione organy w ramach ich kompetencji.

Opinia sądowa jest jasna i pełna, a w jej treści nie zachodzą sprzeczności.

Sąd zważył co następuje:

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego, która została wyżej przytoczona, legła u podstaw uznania oskarżonego za winnego popełnienia przestępstwa z art. 178 a §1 k.k.

Sąd uznał, że po stronie oskarżonego nie zachodzą okoliczności wyłączające lub pomniejszające winę. Oskarżony jest bowiem osobą dorosłą, poczytalną, zdolną do rozpoznania znaczenia własnych czynów i kierowania swoim postępowaniem, miał możliwość rozpoznania bezprawności swojego zachowania. W trakcie swojego bezprawnego, karygodnego czynu, nie dał posłuchu normie prawnej, mimo, że mógł to uczynić. Oskarżony nie znajdował się również w żadnej szczególnej sytuacji motywacyjnej. Stopień zawinienia Sąd uznał za wysoki. Określając stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonego czynu Sąd uwzględnił między innymi zamiar sprawcy, a także sposób i okoliczności popełnienia czynu i uznał że kształtuje się on na wysokim poziomie.

Zgodnie z brzmieniem art. 178a §1 k.k. przestępstwa tego dopuszcza się ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny. Stan nietrzeźwości zachodzi, gdy - zgodnie z brzmieniem art. 115 § 16 kk - zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub, gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość (art. 115 § 16 pkt 1 i 2 kk).

Pojazd mechaniczny w ruchu lądowym to każdy pojazd drogowy czy szynowy napędzany umieszczonym w nim silnikiem, jak również maszyna samobieżna i motorower (Uchwała SN z dnia 28.02.1975 r., sygn. V KZP 2/74 - Wytyczne wymiaru sprawiedliwości i praktyki sądowej w sprawach o przestępstwa drogowe, teza 5.) Za pojazd mechaniczny należy uznać w szczególności pojazd samochodowy.

Prowadzenie pojazdu oznacza zgodne z jego konstrukcją wprawienie w ruch, kierowanie nim, nadawanie prędkości i hamowanie (A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, Wyd. IV, Komentarz do art. 178a kk, teza 3).

Przestępstwo z art. 178a § 1 kk może zostać popełnione wszędzie tam, gdzie odbywa się ruch pojazdów, w szczególności na drodze publicznej i zostaje dokonane z chwilą uruchomienia pojazdu i podjęcia jazdy.

Strona podmiotowa czynu z art. 178a § 1 kk obejmuje obie postacie umyślności, co oznacza, że sprawca może działać również z zamiarem ewentualnym, tj. przewidując możliwość, że w jego organizmie znajduje się alkohol, godzi się na prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, będąc w takim stanie.

Odnosząc powyższe do ustalonego w sprawie stanu faktycznego należy stwierdzić, że w dniu 7 czerwca 2015 roku oskarżony B. W. kierował samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...). Również stan nietrzeźwości oskarżonej nie budzi wątpliwości – przeprowadzone czterokrotnie badanie na stan trzeźwości stwierdziło, że oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości z wynikami 0,34 i 0,37 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz 0,60 i 0,53 promila alkoholu we krwi.

Przestępstwo z art. 178a §1 k.k. jest przestępstwem umyślnym. W ocenie Sądu zgromadzony materiał dowodowy wskazuje, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu umyślnie. Oskarżony feralnego dnia spożywał bowiem alkohol i jako kierowca musiał zdawać sobie sprawę z faktu, że może to prowadzić do stanu nietrzeźwości. Z tych względów analiza zachowania oskarżonego wskazuje w ocenie Sądu, że czyn popełniony został umyślnie.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona występku z art. 178a § 1 kk.

Sąd wymierzy oskarżonemu karę grzywny w rozmiarze 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę zasady wymiary kary przewidziane w art. 53 § 1 i 2 kk. Sąd dostosował orzeczoną karę do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości czynu, uwzględniając jednocześnie cele zapobiegawcze i wychowawcze jaki kara ta powinna spełnić w stosunku do niego. Zdaniem Sądu oskarżony ponosi pełną winę za popełnione przestępstwo albowiem jest osobą dojrzałą, poczytalną i zdolną do kierowania swoim postępowaniem, natomiast jego działanie nie zostało podjęte w okolicznościach mogących chociażby umniejszyć jej winę. Orzeczona kara powinna spełnić zadania w zakresie prewencji indywidualnej skłaniając oskarżonego do przyjęcia (na przyszłość) postawy poszanowania porządku prawnego. Jednocześnie kara spełni cele prewencji ogólnej z jednej strony dając sygnał społeczeństwu, że podobne zachowania (prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości) będą spotykały się z bezwzględną reakcją wymiaru sprawiedliwości, a jednocześnie utwierdzi społeczeństwo, iż „warto jest przestrzegać prawa” i to nie tylko wyznaczonego normami powszechnie obowiązującymi ale również normami konkretnymi, skierowanymi do określonego adresata.

Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny na 20 złotych, Sąd wziął pod uwagę dochody oskarżonego, jego sytuację rodziną i możliwości majątkowe.

Wobec oskarżonego orzeczono również na podstawie art. 42 §2 k.k. obligatoryjny środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat. Zdaniem Sądu orzeczony zakaz pełni funkcję represyjno-prewencyjną wzmacniając represję karną, a jednocześnie ma na celu zapobieżenie zagrożeniu bezpieczeństwu komunikacji ze strony tego rodzaju sprawców. Sąd Najwyższy w jednym z orzeczeń wskazał, iż przesłanką stosowania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych jest zagrożenie, które mogłoby w przyszłości spowodować prowadzenie pojazdu mechanicznego przez daną osobę. Zakres, a także czas trwania (tego środka) zależy od stopnia zagrożenia jakie może stwarzać powrót sprawcy do ruchu, ten zaś oceniać należy na podstawie okoliczności rozpatrywanego wypadku, przyczyn, które do wypadku doprowadziły, sposobu prowadzenia pojazdów mechanicznych, a także rodzaju i wagi naruszonych zasad bezpieczeństwa oraz innych okoliczności wskazujących na stosunek sprawcy do obowiązujących zasad bezpieczeństwa, na jego stopień poczucia odpowiedzialności (por. wyrok SN z dn. 24.04.1982r., V KRN 106/82, publ. OSNPG 1982/8-9/108).

Należy podkreślić, że wynik 0.34 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu jest stanem nietrzeźwości, który upośledza sprawność psychomotoryczną kierowcy oraz jego możliwości postrzegania. Zdaniem Sądu orzeczony zakaz pełni funkcję represyjno-prewencyjną wzmacniając represję karną, a jednocześnie ma na celu zapobieżenie zagrożeniu bezpieczeństwu komunikacji ze strony tego rodzaju sprawców. To, że oskarżony „stracił” prawo jazdy jest normalną konsekwencją popełnionego przez niego czynu i Sąd nie znalazł żadnych podstaw by premiować jego zachowanie.

Nadto na mocy art. 43a § 2 kk orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Mając na uwadze fakt, iż oskarżonemu zatrzymano prawo jazdy w dniu 7 czerwca 2015 roku, Sąd na mocy art. 63 §4 kk zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy.

Orzekając o kosztach procesu Sąd na mocy art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) i art. 627 kpk zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 200 złotych tytułem opłaty i obciążył go wydatkami postępowania w kwocie 441,44 złotych.